ANUL IX No. 1054 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 9 Mai 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon redacție: 325/35 și 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREȘTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN și E. MUNTEANU. Secretar de redacție: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administrație: 325/35 și 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

ANCHETELE NOASTRE EXTERNE

SPANIA NU PARTICIPA LA OLYMPIADA

FONDUL OLYMPIC SPANIOL A DISPARUT

(DELA CORESP. NOSTRU)

PARIS 4. — In sport ca și în celelalte domenii, Parisul nu duce lipsă de senzații. Ziariștii cari au venit astăzi dimineață la clubul «Sindicatului Internațional al Presei Sportive», au putut afla dela confrații spanioli o știre menită să constitue senzația cronicei cotidiane. Ecoul acestei știri va întrece desigur pe acel al faimosului scandal al compunerei echipei poloneze de hokey pe ghiață.

E vorba de o vastă panama sportivă care s'a petrecut în Spania și n'a putut fi mușamalizată.

SPANIA NU PARTICIPA LA OLYMPIADA

Săptămâna tecută, comitetul olympic spaniol, a anunțat în mod oficial că Spania nu va fi reprezentată la Los Angeles. Hotărârea a fost comunicată comitetului american și presei, însoțită de o laconică motivare pe tema crizei economice.

Un ziarist spaniol nemulțumit de această hotărâre și în special de motivarea ei, a pornit o serie de investigații pe cât de discrete pe atât de insistente. Și a făcut constatări uluitoare.

Revelațiile lui sunt deadreptul senzaționale.

FONDUL OLYMPIC SPANIOL A DISPARUT

Esențialul rezultatului anchetei este că fondul olympic spaniol a dispărut.

Câteva sute de mii de pesetas, destinate cheltuelilor pentru Olympiadă s'au volatilizat. Administratorii acestui fond nu pot da decât explicații puțin serioase.

Scandalul a ajuns în public. Și astăzi toată lumea știe de ce nu pleacă Spania la Olympiadă.

UN PROCES MONSTRU

Lucrurile nu vor rămâne aci, căci a fost sesizată justiția. Intreg comitetul olympic spaniol a fost dat în judecată și procesul urmează să aibe loc în foarte scurt timp.

La Paris, senzația este extraordinară.

LIS

MARILE EVENIMENTE

George Stamate, challenger la titlul Europei

Federația română de box a fost înștiințată oficial Sâmbătă de I. B. U., că provocarea lansată de George Stamate noului campion al Europei. Bernasconi, a fost admisă.

Pensionarul d-lui Ștefan Buzdugan va trebui să boxeze cu învingătorul lui Lucian Popescu în termen de patru luni dela omologarea provocărei, cel mai târziu până la 3 Septembrie.

I. B. U.-ul acceptând pe Stamate ca challenger al campionului Europei nu a făcut decât să consfințească valoarea indiscutabilă a campionului nostru, care are între altele meritul de a avea la activul său o victorie asupra lui Lucian Popescu.

Boxeur de valoare și de rară conștiinciozitate, campionul României la categoriile cocoș și pană, merita încrederea pe care i-a acordat-o forul suprem și care a fost refuzată, în mod cu totul inexplicabil, asului nostru neîntrecut, Moți Spakow.

Dacă ar fi să acceptăm ca riguros exactă înfrângerea lui Lucian Popescu la Milano ar trebui să negăm lui Stamate orice șansă. Cum însă nu credem, că fos-

(Continuare în pag. II-a)

BOX

Strălucita reintrare a lui Moți Spakow

Boxul indigen retraește o zi de glorie

Un duș rece — a început să fie și timpul — a fost servit prompt acelor iremediabili ciocli, cari s'au grăbit să cânte prohodul boxului românesc. Sâmbătă Arenele Romane au reluat înfățișarea din zilele de glorie ale pugilismului nostru. Vasta — pentru dimensiunile sportului nostru — arenă a adăpostit aproximativ 4000 de spectatori. Semn că dragostea pentru box a rămas tot atât de caldă în inimile suporterilor noștri. cași în anii din urmă. A lipsit numai stimulentul unei mari întâlniri pentru a ne oferi spectacolul vechilor imenși ciorchini umani. Și trebue să recunoaștem că nimic nu putea răscoli mai mult jarul, de sub ușorul lui strat de cenușe, ca reintrarea lui Spakow, după frumoasele lui biruințe culese pe pământ francez. Publicul a rămas credincios lui Spakow, care i-a prilejuit atâtea emoții dar și atâtea satisfacții. Increderea lui n'a fost înșelată. Spakow a știut să o răsplătească poate ca nici odată, luându-și totodată o strălucită revanșă pentru o înfrângere pe care categoricul rezultat o arată cât de nedreaptă a fost la Viena. Sunt knock-outuri și knock-outuri. Puține sunt însă atât de concludente ca cel de Sâmbătă seara. El a fost rezultatul fatal al unei superiorități sdrobitoare. Din prima clipă a ciocnirei de forțe n'a existat de cât un om pe ring. Adică un boxeur și un modest sparring partner.

Posibil ca Tobeck să fie mai bun decât nu i-a îngăduit Spakow să arate. De astă dată însă a fost o jucărie în mâinile pugilistului român. Boxul deajuns de rudimentar și de neregulat al germanului a fost ridiculizat de precizia și eficacitatea lui Spakow.

Chiar mai mult decât victoria în sine m'a impresionat la Spakowul de Sâmbătă precizia cu care a lucrat. A știut ce vrea. Toate loviturile au ajuns la destinație. Iar când s'a ivit clipa fericită a speculat-o la maximum. O serie de 12 lovituri, date cu iuțeala unui cocoș, au sfărâmat rezistența de fer a lui Tobeck, bine cunoscut prin calitatea lui de încasator. Și când germanul a voit să reia lupta, Spakow a știut să conchidă în pugilist rutinat. O singură lovitură precisă a adus desnodământul.

Se pare că Spakow a căpătat pe ringurile franceze șlefuirea rutinei lui și în acelaș timp a găsit punchul. Punchul, cași trenurile noastre, sosește când te aștepți mai puțin. Spakow a devenit puncheur. E calitatea ce îi lipsea pentru a deveni un mare campion. Și ca o culme a ironiei — I. B. U. n'a prea avut deseori noroc!—Spakow atinge apogeul în clipa când a fost respins din competiția europeană. Eroarea ar putea fi corijată de un eventual match Spakow—Alfara, care se impune acum mai mult ca oricând. Dacă organizatorii noștri vor izbuti să înjghebeze acest match vor merita recunoștința sportivilor noștri. Și mai mult ca probabil că nu vor regreta, după încheerea bilanțului unei asemenea întruniri!

Dar să rămânem pe tărâmul faptelor certe. Și cel mai cert este că impresionanta biruință a lui Spakow remontează boxul românesc, apropiindu-l de strălucirea lui, care n'a pălit decât temporar, probabil pentru a și-o relua cu mai multă intensitate.

Bravo, Spakow!

(Continuarea la rubrică).

N. PAPAGHEORGHE

SAPTAMANA

De foarte multă vreme, sportul bucureștean n'a trăit cu atâta intensitate ca în ultimele două zile. Tot ce s'a putut oferi mai bun masselor a fost concentrat în câteva manifestațiuni de înaltă semnificație technică și sub firma internațională de cea mai reușită calitate. Un triplu event câștigat de sportul românesc, începând cu fulgerătoarea victorie a lui Spakov în matchul de revanșe cu Tobeck și terminând cu strălucita izbândă în lupta cu Austria, conducătoarea clasamentului cupei Europei Centrale a amatorilor.

Spectatorul bucureștean, atât de calm și rezervat în manifestările sale, a fost pus deodată în fața unui complex de evenimente cari l-au buimăcit. Eri și alaltă eri a gustat doar o picătură din cupa pe care spectatorul apusean o golește blazat Duminică după Duminică. Dacă i s'ar oferi și mâine și cât mai des, va ști să bea cu aceiași... competență, pentrucă nimeni nu dă cu piciorul în ce e bun.

Dovada este că în decurs de două zile și-a golit de 3 ori buzunarul... Lumea a fost cu miile și la izbânda lui Spakow și deopotrivă la strălucita performanță motociclistă a lui Nicolae Ionescu Cristea. La football n'a reușit să o îndepărteze nici soarele cel arzător și nici perspectiva oaselor frânte de tribuna confecționată ingenios din hârtie și alte obiecte la fel de confortabile.

Dacă sportul a avut în Capitală o zi mare (chiar și rezultatele senzaționale dela rugby pot fi încadrate în acest capitol) Capitala a trebuit să suporte «în afară», rușinea celei mai dezastroase înfrângeri. Plecați să dea lecții de technică umililor cernăuțeni, matadorii Bucureștilor au uitat un singur lucru: jocul «la sigur» nu mai face parte de multă vreme din vocabularul practic al bunului sportiv. Iar cernăuțenii, cari s'au dus «cu sacul la pomul lăudat», au avut surpriza să nu aibe la ce-l utiliza și mai mult chiar, să-l împrumute reprezentanților unui oraș în care se spune că s'ar practica cel mai științific football din întreaga țară.

După matchul de Duminică, povestea aceasta n'o mai crede nimeni și nici chiar fericiții învingători.

Noi însă, n'am crezut-o niciodată...

L. ROȘIANU

Italia — Ungaria 1—1 (1—1)

BUDAPESTA, 8. — In fața a peste 40.000 spectatori s'a disputat matchul Ungaria—Italia pentru cupa Europei centrale. Matchul a fost extrem de interesant și s'a terminat la egalitate spre surpriderea acelora cari considera Italia favorită după înfrângerea sensațională a Ungariei în matchul cu Austria.

FOOTBALL

O victorie senzațională a României

România a învins Austria cu 4-1 (3-1)

Footballul românesc a trăit Duminică o zi mare. Aproape zece mii de oameni au aplaudat la O. N. E. F. o victorie pe care foarte puțini au așteptat-o, dar pe care nimeni nu a găsit-o — după ultima fază a partidei — surprinzătoare. Pentrucă România a învins pe merit.

A debutat cu oarecare trac. Și-a consolidat însă imediat moralul. Și fără să se lase impresionată, de goalul mai mult decât norocos marcat de Austriaci, și-a întețit atacurile. Le-a purtat pe ambele aripi. Le-a dat vigoarea căreia Austriacii n'au putut să-i reziste. Și unul după altul, a reușit punctele cari i-au asigurat una din cele mai frumoase victorii.

Ceiace este mai frumos în toată victoria aceasta, însă, ceiace-i amplifică semnificația este că n'a fost realizată — așa cum încearcă să se insinuieze — în compania unui adversar oarecare. A unui învins, care prin mediocritate, să umbrească șlefuirea succesului și să-l scadă până la limita unei victorii obișnuite. Fără rezonanțe.

Deși învinși, Austriacii au dovedit o clasă extrem de ridicată. Un foot-ball pe care ei singuri au ajuns să-l stăpânească în Europa. Și care, de o spectaculozitate remarcabilă, îmbină frumosul cu o eficacitate derutantă.

Nu credem să existe un singur spectator, din cei aproape 10.000 cari au fost eri la O. N. E. F., care să nu fi fost entusiasmat de jocul Austriacilor. Care să nu fi reținut omogenitatea, siguranța și individualitățile adversarilor noștri, și care să nu fi aplaudat — fiindcă jocul Austriacilor a fost surprinzător de aplaudat — fazele de superioritate ale acestora. Combinațiile și loviturile lor extrem de tari, la poartă.

Că amatorii nu se ridică până la profesionalii austriaci, se poate. Dar că au acelaș foot-ball, egal de stilizat și de clar, este indiscutabil.

Incât, victoria noastră își păstrează toată semnificația. Neciuntită de nici-o scădere.

România a jucat admirabil. A combinat cel puțin, tot atât de închegat ca și Austriacii, a fost într'un suflu formidabil (mai ales în a doua jumătate a primei reprize) și a dovedit o eficacitate, incomparabil mai oportună decât a Austriei. O eficacitate care, în ziua când Sepi se va găsi în cea mai bună formă, se va ridica la un potențial de natură să justifice pretenții în loturi oricât de selecte. Ceiace este reconfortant de reținut.

Dela Lăpușneanu, care în repriza a doua a apărat câteva bombe dela 6 metri, trecând prin cei doi fundași (într'o zi admirabilă), prin linia de mijloc (în centrul căreia Steinbach a făcut iar una din partidele sale mari) și până la oricare din extreme, echipa noastră a jucat peste ori ce așteptări. Ai lua pe fiecare în parte, dintre jucători, ar însemna pe de-o parte să repetăm aceleași adjective admirative de 11 ori și să destrămăm un rezultat care aparține tuturor. De-opotrivă.

Victoria de eri, ne consolidează locul în clasament, care deocamdată păstrează următoarea configurație:

Austria	3	2	0	1	10:7	4
România	3	2	0	1	8:6	4
Cehoslovacia	3	1	0	2	5:7	2
Ungaria	3	1	0	2	6:9	2

La egalitate de puncte cu Aus-

(Continuarea în pagina 3-a)

Echipa învingătoare



Football

DOUA NOUI VICTORII ALE RIPENSIEI

Timișorenii vor fi Marți în țară

PARIS 8. — (Dela corespondentul nostru special). Turneul Ripensiei a luat sfârșit. Ultimile două partide susținute de echipa românească în Franța au corespuns unor victorii răsunătoare, cari o reabilitează deplin de eșecurile suferite în partea primă a turneului. In special victoria repurtată asupra puternicului club parisian Stade Francais a avut darul să refacă terenul pierdut și să aducă Ripensiei o serie de noui angajamente, pe care însă a trebuit să le refuze, dat fiind faptul că turneul nu putea fi prelungit.

RIPENSIA — STADE FRANCAIS 3-1 (2-0)

Matchul a avut loc Sâmbătă după amiazi la Paris pe stadionul St. Ouen și s'a bucurat de prezența unui număr impozant de spectatori. Ripensia în formă excelentă a desfășurat un joc de clasă superioară, derutând din primele momente liniile de acțiune adverse, cari n'au reușit să reziste atacurilor impetuoase, dirijate cu măestrie de Wetzer.

In prima repriză, Ripensia a luat conducerea prin punctul marcat de Schwartz, scorul fiind mărit de Wetzer, după o acțiune foarte frumoasă și viu aplaudată de public. La reîncepere, Ripensia a continuat să domine, reușind să marcheze din nou prin Schwartz. Francezii au redus handicapul prin Monvallier.

Jocul desfășurat de timișoreni a entuziasmat publicul spectator.

RIPENSIA — MULHOUSE 4-1 (3-0)

Duminică după amiază, Ripensia a jucat la Mulhouse cu o reprezentativă locală. Aci, ca și la Paris, profesionalii timișoreni au făcut o impresie excelentă, reușind să-și surclaseze adversarul în toate compartimentele. Scorul a fost deschis de Schwartz. Tot Schwartz a marcat cel de al doilea punct, iar Ciolac a reușit cel de al treilea punct al primei reprize. La reîncepere, Wetzer a marcat a patra oară.

Punctul francezilor a fost marcat din 11 metri.

RIPENSIA VA FI MARȚI IN ȚARĂ

Conducătorii turneului, deși au primit numeroase noui oferte, le-au declinat, preferând să readucă echipa în țară, deoarece și așa turneul a fost prelungit peste timpul hotărât la început.

Echipa va sosi Marți dimineața la Timișoara.

MOTOCICLISM

Nicolae Ionescu-Cristea învingător în matchul București-Graz

CEA MAI PALPITANTA CURSA DIN VIAȚA MOTOCICLISMULUI ROMANESC

Velodromul din șoseaua Ștefan cel Mare, opera Moto clubului român, și-a redeschis eri dimineață porțile, marcând inaugurarea noului sezon motociclist bucureștean.

Matchul inter-orașe București-Graz, punctul principal al reuniunei inaugurale, a avut darul să atragă mulțimea, astfel că în momentul când se dădea startul în finala probei vedetă, asistența se putea cifra la 6.000 persoane. Nu încape îndoială că, Moto clubul român a cunoscut cu acest prilej, un frumos succes, fruct al neobositei munci pe care conducătorii selectului club din șoseaua Ștefan cel Mare, o depun în serviciul sportului, cu o desinteresare într'adevăr sportivă.

Am asistat eri, pe velodromul Moto clubului, complet transformat și amenajat după principiile moderne, la un spectacol ce nu ne-a fost hărăzit încă până acum.

Matchul București-Graz, a fost tot ceiace se poate oferi mai grandios, ca sport cu motor. Lupta pentru victorie s'a încins atât de aprig, încât la un moment dat, spectatorii în picioare și exaltați de întorsăturile întrecerei, ovaționau, pe rând, pe concurenți.

Din acerba luptă angajată, culorile românești au eșit învingătoare. Și, ceiace este mai meritos, constă în faptul că victoria nu a fost obținută datorită unor circumstanțe favorabile.

Nicolae Ionescu-Cristea, acest as al motociclismului românesc, a câștigat ca un mare campion. Reprezentantul culorilor bucureștene a dat dovadă de o tenacitate excepțională, manifestând în acelaș timp, un curaj pe care, mărturisim sincer, nu i l-am bănuit. A luptat inteligent, a câștigat pe merit și nu s'a lăsat impresionat de faptul că, la un moment dat, a fost depășit de Han Hubmann, cel mai bun reprezentant al orașului Graz. Când toată lumea credea că alergarea este terminată în favoarea austriacului, Cristea a dat atacul final și, trecând în frunte, și-a asigurat un avantaj decisiv.

Alergarea a fost cu adevărat palpitantă. Fazele s'au schimbat des și au prilejuit emoții ce nu se pot traduce în cuvinte. Plecat bine, Cristea a condus pentru câteva sute de metri, a pierdut apoi lui Hubmann. După trei rea lui Bonciulescu, care a cedat apoi lui Hubmann. După trei tururi, Cristea a revenit și s'a instalat în frunte, lăsând impresia că va câștiga detașat.

Iluzia a fost de scurtă durată, ea reducându-se la alte trei tururi, când Hubmann a trecut cu autoritate în cap. Din nou, spectatorii au fost încredințați că alergarea s'a sfârșit.

Nicolae Ionescu-Cristea însă, nu-și spusese ultimul cuvânt. Pe virajuri și liniile drepte, lupta devenea din ce în ce mai palpitantă. Când Hubmann lua avantajul, când Cristea apărea primul de după turnant. Către sfârșitul turului al șaptelea, românul intră pe coardă și accelerând la maximum, scapă primul în linia dreaptă. Toate eforturile depuse de Hubmann, care s'a arătat un maestru în luarea turnantelor, de a ajunge pe leader au fost infructuoase.

Cristea își mărea avantajul pe măsură ce alergarea se apropia de sfârșit și după turul al nouălea, niciun dubiu nu mai încăpea în privința rezultatului.

Totuș, Hubmann a încercat să joace ultima carte și în plină gaze, a încercat un atac disperat,

(Continuare în pag. IV-a).